Ч. 138. Субота 21 червня (4 липня) 1903 Рік XIII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти полїтичні.

*(З угорского сойму. — Вісти про росийску мобілїзацию. — З Балкану.)*

На передпослїднім засїданю угорского сойму, в середу, вела ся дискусия над проґрамою ґр. Кина-Гедерваріого. П. Раковский обговорював заповіджений президентом мінїстрів проєкт закона що-до уповажненя правительства до торговельних переговорів з заграничними державами перед зложенем автономічної митової тарифи. Ґр. Кин заявив на виводи бесїдника, що готов угодові і тарифові проєкти внести до сойму ще перед фериями, коли посли на те згодять ся; в такім случаю не треба буде закона, котрий би уповажняв правительство до згаданих переговорів. П. Кошут висказав гадку, що закон з р. 1899 дає Угорщинї таке оружиє в руки, що годї навіть припустити, щоби хто хотів добровільно позбутись єго. — П. Барабаш виказував, що ґр. Кин хоче правити насильствами. Але справи можуть уложити ся мирно, коли заспокоїть ся національні домаганя Угорщини. Однако президент мінїстрів якось нїчого о тім не говорить. Для того бесїдник звертає ся до него з питанєм, що він гадає про заведенє мадярскої команди у войску, мадярскої мови викладової у войскових наукових заведенях, угорских відзнак і присяги на угорску конституцию, а вкінци, як глядить президент мінїстрів на справу австрийского гимну. Коли ґр. Кин в тих справах не дасть рішучої відповіди, то опозиция буде як найострійшу борбу вести против правительства. Дальше ударив бесїдник на хорватского мінїстра Томасича, пригадуючи єму єго бесїду виголошену перед кількома тижднями в угорскім соймі, в котрій сказав, що Угорщина аж тодї могла би домагати ся окремої армії, колиби мала 20 мілїонів населеня. Взагалї треба бояти ся, що ґр. Кинови ходить лише о полагодженє конечних справ, а коли їх буде вже мати, тодї забере ся до опозиції, щоби єї знищити. Длятого опозиция мусить визискати теперішну хвилю. — Мінїстер Томасич у відповідь п. Барабашеви пояснює свою зачіплену бесїду, кажучи, що хибно єї розуміють. Впрочім і ґр. Кин, будучи ще баном, висказав був своє невдоволенє з тої бесїди; отже не можна сказати, що бесїдник за тую бесїду став мінїстром. — П. Етвеш сказав, що заяви правительства не принимає до відомости, і питає, хто дораджував коронї переговорювати з Томасичем і ґр. Кином. Кабінет повинен опирати ся на більшости, а кабінет Кина є перший на Угорщинї, що не має ґрунту під ногами і всїм справив несподїванку. — На тім перервано дискусию і відложено єї до слїдуючого засїданя. — На вчерашнім засїданю відчитано королївске письмо, котре установлює відношенє квоти між Австриєю а Угорщиною до кінця червня 1904. Коли віцепрезидент палати Даніель подавав секретареви згадане письмо до відчитаня, наробила опозиция страшенного крику, протестуючи против відчитуваня письма. Президент кабінету ґр. Кин заявив на то, що квотова депутация радила вже над справою квоти, а позаяк не прийшло до порозуміня, то правительство мало обовязок і право відкликати ся о рішенє справи до корони. По полагодженю кількох дрібнїйших справ приступлено до дальшої дискусиї над проґрамою правительства. Промавляв майже цїлий час посол Польоній і іменем опозициї заявив новому правительству недовіріє.

Köln. Ztg. довідує ся, що причиною занехання сегорічних великих маневрів в Росиї єсть то, що она перевозить тепер велику силу войск на далекий Всхід, а то під покривкою, що хоче випробовати сибірску зелїзницю на случай мобілїзациї. Доси перенесено на Всхід мішану бриґаду з Королївства польского і 124 полк піхоти з Харкова. В звязи з тим великим рухом войсковим в Росиї стоїть вість, яка наспіла з Хін, що Японїя аґітує там против Росиї. Хіньскі достойники, що держали сторону Росиї, потратили місця. Рівночасно доносять, що з Японії і з Филипиньских островів надходять до Хін великі пересилки оружия і муниции.

З виїмком „Света“ всї петербурскі часописи уважають положенє на турецко-балканьскій границї спокійним. „Новое Время“ під-

---

24)

## РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З англійского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

Коли Джессі прийшла знов до себе, була все ще на возї, але товпа людий вже була розбігла ся і коло неї було всего дві три особи. Їй видало ся, що чує голос Алїсиї. Слава Богу она знов приходить до себе. Відтак озвало ся глухе воркотанє Стефана, що мало означати молитву. Між тим отворила она очи і глядїла на синїй небозвід над своєю головою і дивувала ся, в який спосіб опинила ся на місци, де зьвізди так ясно сьвітять. Їй видавало ся, що від многих місяців вже не бачила зьвізд. Чи була она знов в далеких краях і лежала в човнї, а Юрий веслував по тихій водї? Чи то був шум води, що доносило ся до єї уший? Чи то Юрий так ніжно держав єї в руках?

Але відтак прийшла цїлком до сьвідомости і всьо їй нагадало ся. Страх взяв єї, очи відвернули ся від зьвіздистого неба, червонавого від безчисленних сьвітел Льондона і вдивили ся пітьму, яка єї окружала. То був Стефан, що держав єї голову на своїх руках і на неї дивило ся єго лице, повне ніжности і тревожного страху о неї. Але мимо єго ніжности, Джессі на єго вид затремтїла і примкнула очи.

— Напий ся того, люба — почула відтак голос Алїсиї. — То горяче і добре тобі зробить. Бідна людино. Бо було за богато для неї, Стефане; она не привикла публично говорити.

— Она зараз прийде до себе — відповів Стефан спокійно. — Джессю, вставай; мусиш іти до дому до дитини.

— Ах, правда, дитина — відозвала ся Джессі і напів підвела ся, але зараз з великого ослабленя знов упала. — Она певне плаче за мною. Але де — де — де єсть Юрий?

— Лиши єго — відповів Стефан з незвичайною терпеливостию. — Єго вже тут нема.

— Він не верне? Ах, я хотїла би єму оповісти — о, Юрий, Юрий!

— І ти так говориш, коли сама перед хвилею складала сьвідоцтво Божої ласки, яка на тобі проявила ся? — спитала Алїсия зі строгостию, що була у неї так само дивна, як дивна була і незвичайна Стефанова лагідність перед хвилею.

— Ох, більше вже не буду могла сьвідчити — скрикнула Джессі роздратовано. — Я не така як ви! Я так само зла як була. Ох, Юрий, Юрий! Подумати, що ти навіть не знаєш, що твоя дитина жиє! Ах, я волію з тобою разом пропасти, як з ким небудь иншим бути спасеною.

Алїсия, що клячала коло неї на возї, відсунула ся з відразою. — Я не гадала, аби она ще коли говорила в такий поганий спосіб — відозвалась она і поглянула на Стефана, немов би у него глядала помочи. — Скажи їй, Стефане, що то безбожно так говорити.

Але Стефан потряс нетерпеливо головою. — То природа — людска природа — відповів він. — Дай їй спокій; она в тій хвили сама не тямить ся. Поволи, поволи знов прийде до себе.

Напів обиджена відсунула ся Алїсия від Джессі. Віз був на задї отвертий і она могла легко злізти. Спершу гадав Стефан, що она справдї відійшла, але по кількох хвилях вернула знов; принесла велику хустку, котру, як сказала, позичила у одного з сусїдних купців.

— Ти віддаш єї, як не будеш потребувати, правда, Стефане? Она трохи загріє єї, доки не зможе піти.

Стефан притакнув головою. Він все ще підпирав Джессю одною рукою, о котру она оперла ся, замкнувши очи. Дивив ся так пильно в єї блїде личко, що як здавало ся, не мав нї для кого иншого часу. Алїсия, що стояла коло низького воза, під котрим було кілька порожних пачок, глядїла то на него, то на Джессю, а заздрість торгала єї серце.

„Він нїчого не робить собі з мене, доки єї має“ — гадала і гадала цїлком справедливо. Але коротка хвиля розваги вистала, аби побороти чувство зависти. — „Оно було все так і я не можу нїчого иншого надїяти ся“ — сказала сама до себе. Відтак відозвала ся голосно: — Пійду до дому, Стефане і погляну, що

носить, що всї непокоячі вісти цілком безосновні. Туреччина знає, що Росия не допустить до нападу на Болгарию і тому Болгария не повинна побоювати ся якогось ворожого кроку зі сторони Туреччини. Дрібним перепалкам на турецко-болгарскій граници болгарске правительство не повинно придавати великого значіня. — З Константинополя доносять, що болгарске правительство вислало окружник до кабінетів у Відни, Петербурзї і Парижи. В тім окружнику жалує ся на надужитя турецких войск в Македонії і на то, що Порта відкинула болгарскі предложеня, аби спільно вести роботу втихомиреня в тім краю. Болгарске правительство протестує против нагромаджуваню турецких войск на болгарскій граници і скидає з себе всяку одвічальність за можливі наслїдки. Зачувати, що Туреччина в окружнику до своїх заграничних амбасадорів оправдує послїдне скріплене войск на болгарскій граници тим, що численні болгарскі уоружені шайки перекрадали ся через границю і входили на турецку землю.

# Новинки.

*Львів дня 3-го липня 1903.*

— **Іменованя.** Є.В. Цїсар іменував проф. IV ґ. у Львові Едварда Шірмера директором ґімназиї в Бродах. — П. Міністер просьвіти надав опорожнені посади учительскі в ґімназиях: Андрієви Алиськевичеви в VI ґ. у Львові, Григ. Бабякови з Дембиці до ґімн. в Бережанах, Т. Цизї з Бродів в ґімн. Франц Йосифа у Львові, Арсенієви Дорожиньскому з Тернополя в Перемишли, Ал. Фрончкевичеви з III в IV ґімн. у Львові, Бр. Ґебертови із Станиславова в VI ґімн. у Львові, Ів. Єнджейовскому з Тарнова в III ґ. у Львові, Бр Консїновскому з Перемишля в II ґ. у Львові, Вол. Кмицикевичови з II ґ. в Перемишли в II ґ. в Чернівцях, Г. Копії з II в III ґ. у Львові, Ст. Копровичеви з Ясла в Кракові, Ігн. Корцилеви з Ясла в Подґужу, Й. Кретовичеви з Н. Санча в I ґ. в Тернополи, В. Кухарскому з Бережан в III ґ. у Львові, кс. др. М. Курисьови з Тернополя в IV ґ. у Львові, Ц. Ляховскому з V в VI ґ. у Львові, Т. Пінїному з Тарнова в III ґ. у Львові, К. Рафаловскому з Тернополя в III ґ. у Львові, Володимирови Терлецкому з Бучача в Станиславові, В. Тиранови з Бродів в Н. Санчи, В. Васильковскому в VI ґ. у Львові, М. Вишневецкому з Станиславова в Яслї, др. Конст. Войцїховскому з III в IV ґ. у Львові; — в реальних школах: др. Й. Фляхови зі Львова в Кракові, Ал. Яворскому із Станиславова в Кракові, Й. Мадееви з Тернополя у Львові, Т. Поздановскому і Ар. Рафаловскому з Н. Санча в Кракові.

Дійсними учителями середних шкіл іменовані між иншими: о. Киприян Хотинецкий в Ярославі; Володимир Дикий з акад. ґімн. у Львові в руск. ґімн. в Перемишли; Ґерард Фелїньский з ґімн. в Сяноцї в шк. реаль. в Станиславові; Адам Ґерстман в III. ґімн. у Львові; др. Казимир Ґожицкий з III. ґімн. у Львові в ґімн. в Бережанах; др. Михайло Яник з польс. ґімн. в Перемишли в ґімн. в Вадовицях; Володимир Коляский в ґімн. в Стрию Евген Козакевич з ґімн. в Ряшеві в руск. ґімн. в Коломиї; Стан. Леонгард з ґімн. в Подґужу в ґімн. в Н Санчи; Ян Маґера з ґімн. св. Яцка в Кракові в ґімн в Н. Санчи; др. Юрий Мигулович з III. ґімн. у Львові в польс. ґімн. в Тарнові; Стефан Моравецкий в ґім. в Тарнові; Франц Мрозицкий з II. реаль. в Кракові в рель. в Тернополи; Франц Новицкий з ґімн. в Тарнові в реаль. в Станиславові; Віктор Осецкий з ґімн. в Ряшеві в ґімн. в Стрию; Тадей Пельчарский з ґімн. в Бережанах в ґімн. в Станиславові; Франц Помегло в реаль. в Станиславові; Йосиф Прислопский з ґімн. в Ярославі в ґімн. в Ряшеві; Ян Суханек з реаль. у Львові в реаль. Тернополи і др. Жигм. Шиманьский з реаль. у Львові в реаль. в Станиславові; Іван Вігек з ґімн. в Подґужу в ґімн. в Дрогобичи; Андрій Вондась з VI. ґімн у Львові в ґімн. в Станиславові; Василь Винар з ґімн. в Бохни в ґімн. в Бучачи; Йосиф Виробек з ґімн. в Станиславові в ґімн. вДембици.

— **Неспокійні робітники.** З причини частих бійок по шинках та корчмах межи робітниками, занятими при будові зелїзницї Самбір-Турка-угорска границя, де не рідко лучають ся навіть убийства, як не менше з обави перед сподїваним страйком робітників на цїлій повисшій лїнії, старосто в Турці видало строгі зарядженя в цїли обмеженя робітничих сходин в публичних льокалях. Так отже наказано, щоби у всїх громадах, де будує ся зелїзниця, замикано шинки від 7-ої години вечер в суботу аж до 7-ої рано в понедїлок, а так само підчас кождого руского та польского сьвята. За переступлене сих приписів назначено кару 100 К або 10 днїв арешту. Рівночасно заборонило старосто строго всяке покутне шинковане.

— **Шкільний рік** в видїловій школї жіночій ім. „Шевченка“ у Львові покінчив ся в середу дня 1 липня публичним пописом і роздачею сьвідоцтв. Крім запрошених гостий і родичів учениць були присутні при пописї п. віцепрезидент краєвої ради шкільної др. Плажек, пос. Барвіньский і крилошанин о. Чапельский та кружок учительский вид. школи з директором ґімназиї Харкевичем яко директором сеї школи. Попис складав ся з двох деклямаций руских, одної польскої, нїмецкої і францускої та з хоральних сьпівів. По руски деклямовали п-ни Авдиковска з V кл. і Зельска з VI кл.; по польски п-на Демчуківна з V кл., по нїмецки п-на Тусгановска з VIII кл., а по француски п-на Рогозиньска з IX кл. На хоральні продукциї зложили ся пісні церковні і сьвітскі. Опісля роздано учeницям сьвідоцтва, а тих, що одержали дуже добрий поступ, нагороджено книжками. Вкінци о. крилошанин Чапельский в дуже гарній патриотичній промові попращав молодїж перед виїздом на лїтні ферії. Попис закінчив ся відсьпіванєм народного гимну „Ще не вмерла Україна“. Всї гостї віднесли дуже гарне вражінє, а п. віцепрезидент кр. ради шкільної др. Плажек, що був до самого кінця попису, зложив желаня з нагоди гарного розвою сеї школи єї директорови п. Харкевичеви і панї Білецкій, заступници директора.

— **З Народної лїчницї.** Дня 30. червня с. р. оглядала полициино-санїтарна комісия льокаль призначений на лїчницю і заявила, що всьо уладжене як найлїпше і цїлком відповідає полицийно-санїтарним приписам. Ще остає полагодити менші формальности і небавом можна буде віддати ту інституцию до ужитку загалу. — На послїднім засїданю Ради приняті в члени Товариства Р. Т.: о. Лукиян Січиньский парох в Мшанї, о. Онуфрий Курбас парох в Кустини, Дмитро Горневич директор Торговлї в Мостисках, Максим Любович емерит. директор ур. пом. у Львові, Монастир ОО. Василиян в Жовкві, о. Лев Ле-

---

робить бабка і мала. Ти приведеш Джессю, коли прийде до себе. Не буду на вас ждати.

— О нї, не жди — відповів Стефан недбало, не спускаючи все ще очий з лиця Джессї. — Ми прийдемо пізнїйше.

Алїсия відійшла. То була тиха улиця і купцї позамикали вже були свої склепи. Стефана і Джессї майже не було видко в пітьмі, бо Джессї все ще лежала, а Стефан підложивши руку під єї голову, клячав побіч неї. Така постава мусїла бути для него дуже невигідна, але він не дав нї найменшого знаку нетерпеливости або невдоволеня, а Джессї все лежала непорушно.

— Зимно, Джессю? — спитав він.

Она заперечила головою.

— Не хочеш пійти до дому?

— Ще нї, прошу — відповіла.

— Чи чуєш себе все ще недобре? — спитав по хвили.

Она стала неспокійна.

— Нї, коли лежу спокійно. Менї робить ся зле, як рушаю ся; чи не могла би я тут трохи лишити ся?

— Цїлу ніч, як хочеш — відповів.

— О, нї, не цїлу ніч — погадай о малій. Але лиш кілька хвиль, аж стане менї лїпше. Я не знаю, длячого я так по дурному поводила ся.

— То той чоловік винен тому — відповів Стефан необорожно.

Она отворила очи і поглянула на него.

— Отже то він був і менї не привидїло ся? Чи й ти бачив єго?

Стефан трохи змішав ся.

— Атже ти перед хвилею кликала єго.

— Так? — Она підняла на хвилю і розглянула ся. — То він справдї був тут?

— Так.

— І він чув всьо, що я говорила?

— Здасть ся.

— Чому — скрикнула жалібно — чому був він такий злий, Стефане? Чому не хотів розуміти того, що я тепер знаю, що робила зле і що жалую того?

— Він нїколи не відчепить ся тебе. Одинокий спосіб позбути ся єго, єсть той, що віддаш ся за другого. Отже я ждав вже так довгі лїта на тебе і як би ти схотїла мене, коли би ти хотїла освободити свою душу від гріху, то було би найлїпше, як би ти стала моєю жінкою. Коли він не гірший як найгірший чоловік — коли не єсть правдивим чортом, то лишить тебе в спокою.

Перестав і ждав на відповідь. Єго серце так голосно било ся, що він майже бояв ся, що не почує єї відповіди. Але цїлих кілька хвиль Джессї не промовила нї слова. Она закрила лице руками і він знав, що она тихо плаче.

— Чи то правда, що я говорю, Джессю? — шепнув вкінци і діткнув ся рукою єї коліна.

Джессї відіймила руки від лиця, опустила їх і не піднося чи очий, відповіла:

— Може бути, Стефане. Я знаю, що я бідна, дурна дївчина і що я зле робила. Але я того не знала; мене наклонено до того і доки аж ти не відкрив менї очий на то, як зле я робила, мене все кортїло вернути до Юрия, чи ми були повінчані чи нї. О, я знаю, то безбожно і тепер не маю охоти вертати до него. — Она глубоко відотхнула і живо говорила дальше. — Але не можу позбути ся тої гадки, що я колись уважала єго моїм чоловіком і не можу о другім думати. Менї видавало ся би, немов би я мала двох чоловіків і сама себе уважала би гіршою, як коли небудь перед тим. Я знаю, що він не повінчаний зі мною, але я звінчана з ним і до смерти не буду жінкою другого.

— Алеж то дурниця, Джессю. Ти не можеш бути звінчана з ним, коли він з тобою не звінчаний.

— То не хочу з нїким вінчати ся — відповіла спокійно. — Я не могла би того зробити, Стефане. Коли-б я тепер могла за кого віддати ся, то стала би твоєю жінкою і то з твоєї сторони дуже благородно, що ти хочеш взяти собі дївчину, на котру всї з гори дивлять ся, але то цїлком неможливо

— Навіть і тоді нї — спитав з дивним поглядом — коли-б розходило ся о єго спасенiє?

— Скорше умру! — крикнула з рішучостию, яка не часто у неї проявляла ся.

— Досить — відповів Стефан приказуючим голосом. — Ти своїх божків не виреклась, они у тебе все ще більше значать як всьо на сьвітї. Я зле зробив, що так скоро повірив тобі.

— О, не гнївай ся на мене — сказала она і почала знов плакати, а той плач різав єго серце.

— Я нїколи тебе не покину, Джессю.

— І не будеш на мене гнївати ся?

Але на ту просьбу він нічого не відповів. Він підняв ся з колін, зірвав з Джессї хустку, що єї вкривала і сказав коротко:

— Ходи; тебе потребують дома.

3.

Днї бабки Флїнт були почислені. Она від давна в наслїдок гостця була спаралїжована і мала два удари; єї сили з кождим днем убували, а лїкар заявив, що на єго погляд она вже довго не потягне. Она все ще мешкала у Стефана Ера, але коло неї заходила ся вже не сама лиш Алїсия. Джессї взяла тепер повну участь в домашних роботах і обовязках і Алїсия могла свобідно розпоряджати своїм часом. Она в день пильно працювала в одній фабрицї, а вечери уживала на то, аби межи бідними дїлати добро, як она висказувала ся. До того дїланя заохочувала єї може та обста-

вицкий парох в Мостисках, Андрій Корнелля інжинер Виділу краєвого, Мария Білиньска у Львові, о. Вол. Петрик сотрудн. в Комарни, о. Мик. Романюк катихит в Городку, о. Лука Яримович парох з Корелич. о. Іван Стоцкий парох Оглядов, Юлїян Русин, адюнкт податковий в Болехові, о. Корнило Кузик парох в Беску, др. Волод. Кобриньский лікар в Коломиї, Брацтво церковне в Голубици, о М. Куневич війск. сьвященик в Перемишли. — Рада Товариства звертає ся до загалу Русинів, щоби як найчисленнїйше вступати в члени і тим чином допомогли до здійснення гуманїтарних цілий Товариства.

— **Орґанізация галицких лікарів.** Вибрана на недавнім вічу лікарів орґанїзацийна комісия скликала на минувшу неділю, дня 28 м. м., до салї „Народного дому" у Львові конференцию галицких лікарів, на котру прибуло 150 участників, переважно місцевих. Поверх 300 лікарів надіслало письменну заяву, що приступають до проектованої орґанїзациї і признають потребу фахового орґану для лікарів. Справу орґанїзациї реферував проф. Зембіцкий, промовляючи за приступленем всіх лікарів в краю до товариства самопомочи лікарів галицких, буковиньских і шлеских. Орґанїзация має бути здецентралїзована утворенєм репрезентациї в кождім судовім окрузі, де зголосить ся принайменше 30 членів, а загальні збори будуть відбувати ся на переміну в Кракові і у Львові. При тім ухвалено, що товариска солїдарність зобовязує кождого лікаря належати до товариства самопомочи, а тих лікарів, котрі усунули-б ся від тої орґанїзациї, буде уважати ся такими, що ломлять заводову солїдарність, і відмовить са їм всяких прав, випливаючих з товариского. До виконного комітету вибрано д-рів: Буржиньского, Фестенбурґа, Ґрека, Кадия, Кучеру, Маньковского, Мошковича, Міколайского, Озаркевича, Павликовского, Пілевского, Сельского, Серадзкого, Скалковского, Ума, Вонторка і Зембіцкого. До редакцийного комітету вибрано: Миколайского, Мошковича, Озаркевича, Пялевского, Вонторка і Зембіцкого, даючи єму право прибирати собі ще инших відповідних членів. Перше число лікарської часописи має появити ся дня 1 серпня с. р.

## Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує, що задля усуненя шин і насипу здержано 29 червня с. р. весь рух поміж Микуличином а Тартаровом на шляху Станиславів-Керешмезе. Рух поміж Станиславовом а Микуличином і поміж Тартаровом а Керешмезе буде відбувати ся з обмеженєм так, що з поїздів особових будуть переходити на тих шляхах тілько поїзди 3114, 3111, 3112 і 3113.

На шляху Борщів-Іване пусте приверненo вже загальний рух дня 27 червня.

Австро-угорско баварский рух звязковий. З днем 1 липня 1903 входить в житє додаток II. до тарифи часть II., зшитка 4.

Задля усуненя ся насипу на шляху Торске Ворволинці зелїзниці льокальної Чортків-Залїщики застановлено рух товаровий 28 червня аж до відкликаня. Рух поїздів особових ч. 3656 і 3657 удержує ся через пересїдане осіб і переношенє пакунків. Поїзди ч. 3655 і 3660 переходять аж до усуненя перешкоди поміж Чортковом і Товстим.

## ТЕЛЕГРАМИ.

**Будапешт** 3 липня. Баном Хорватиї іменований ґр. Теодор Пеяневич, котрий дня 4. с. м. зложить присягу.

**Будапешт** 3 липня. Нинї вечером збирає ся на нараду сторонництво незалежности, аби полагодити спір, який вибух між членами сторонництва.

**Берлин** 3 липня. Local Anzeiger доносить, що болгарске правительство заборонило вивозити з Болгариї конї і мули, позаяк Туреччина в послїдних часах без перерви спроваджувала звідтам конї і мули для свого войска.

**Кольонїя** 3. липня. Köln. Ztg. виступає в обороні Туреччини против Болгариї і закидає Болгариї, що хоче умисно викликати війну, але що то їй не удасть ся.

**Брукселя** 3 липня. На жаданє нїмецкого правительсва скликано цукрову комісию на день 7. липня.

---

вина, що Стефан робив так само і що повернув знов до своїх давних товаришів з армії спасения. Коли-б він не був привязав ся до Джессі і єї старої бабки, то був би ціле своє житє присьвятив армії спасения, але насамперед мав обовязок старати ся о удержанє дому, а до членів родини належала не лиш одна безпомічна старушка, але так само безпомічна мала дитина — і сама Джессина дитина викликала в цілім домі найбільші зміни.

Одного вечера, вскорі по Джессиним першім і послїднім публичнім виступі, стара Флїнт, що була незвичайно неспокійна, не могла заспати. Алїсия, що доглядала одну недужу женщину в сусїднім домі, постановила там переночувати і тому остала Джессі сама з бабкою і дитиною.

— Чи можу вам що помогти, бабцю? — спитала она, коли стара, що перекидала ся з одної сторони на другу, почала тихо зойкати.

— Подай менї дитину — відповіла бабка.

Джесі принесла дитину не без страху. Коли Мінї пробудить ся, то цїлком певно стане кричати і побудить сусїдів. Бідна Джессі відчувала, що она і єї дитина повинні поводити ся так, аби їх нїхто не чув. Они не мали права жадати від своїх ближних потураня і деякі сусіди вже нераз цїлком отверто виявляли свій гнів на „верескливого байстрюка", як они називали слабовиту дитину.

Але тепер Мінї не пробудила ся, хоч стогнала тихо в снї, а Джессі не зводила з неї очий, бабка гладила єї рожеву ручку своєю поморщеною рукою.

— Маю тобі щось сказати — відозвала ся стара незвичайно лагідним голосом. — Сядь собі тут на ліжко, так аби я могла тебе бачити. А тепер скажи менї правду. Чи ти повінчана з Оствальдом, чи нї?

Джессі хвильку вагувала ся з відповідю.

— Менї здаєсть ся, що звінчана — сказала вкінци дуже покірно — але Стефан каже, що я милю ся.

— Може бути, що то Стефан милить ся — говорила бабка. — Він сам хоче з тобою оженити ся і як він набє собі що в голову, то єго не здержить від того нїчо — нї Господь нї чорт, нї правда і справедливість. Не дай ся взятись єму під ноги, дівчино. Причина, чому пан Оствальд не звідував ся за тобою, було то, що він лежав хорий, а не тому, немов би не хотїв про тебе знати. Я то вивідала ся через Діка. То хитрий хлопчище, я дала єму один з твоїх перстенів, аби приніс менї часом яку вістку. Менї здаєсь ся, що й той Оствальд більше дбав би о тебе, коли-б ми постарали ся о то. Не випускай нагоди з рук — хто знає? Може будеш ще колись великою панею і будеш їздити власними повозами.

Але лице Джессі посумнїло.

— То нї на що не здалось би, бабцю — сказала відтак — менї цїлком байдуже, чи буду панию чи нї, коли Юрий мене не любить — а як би він був мене любив, то був би мене вже найшов. Мав досить часу. Він чейже не хорував цїлий той довгий час — в то я не повірю.

(Дальше буде).

---

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

### Зі Львова

| посп. | особ. | |
|---|---|---|
| відходить | | |
| | | **День** |
| | 6·22 | До Станиславова, Підвисокого, Потутор |
| | 6·45 | „ Лавочного, Мункача, Борислава |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина |
| | 6·43 | „ Підволочиск з Підзамча |
| 8·25 | | „ Кракова, Любачева, Орлова, Відня |
| | 8·35 | „ „ Відня, Хирова, Стружа |
| | 9·05 | „ Лавочного. Калуша, Борислава |
| | 9·15 | „ Янова |
| | 9·25 | „ *) Самбора, Хирова |
| | 9·40 | „ Белзця, Сокаля, Любачева |
| | 10·35 | „ Черновець, Делятина, Потутор |
| | 10·40 | „ Тернополя, Потутор |
| | 1·14 | „ Янова від 17/5 до 13/9 в неділї і сьвята |
| 1·50 | | „ Підволочиск з гол. двірця |
| 2·04 | | „ „ з Підзамча, Гусятина |
| | 2·10 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 в неділї і сьвята |
| 2·40 | | „ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша |
| 2·50 | | „ Кракова, Відня, Хабівки |
| | 3·05 | „ Стрия, Скольного лиш від 1/5 до 30/9 |
| | 3·15 | „ Янова від 1/6 до 30/9 |
| | 3·25 | „ Ряшева, Любачева |
| | 3·30 | „ Брухович від 15/5 до 15/9 |
| | 3·40 | „ *) Самбора, Хирова |
| | | **Ніч** |
| 12·45 | 4·10 | До Кракова, Відня, Берлина |
| 2·51 | | „ Іцкан, Букарешту, Чорткова |
| | 5·50 | „ Брухович від 17/5 до 18/9 |
| | 6·05 | „ Станиславова, Жидачева |
| | 6·15 | „ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від 1/5 до 30/9 |
| | 6·30 | „ Янова від 17/5 до 13/9 в будні дни |
| | 6·40 | „ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша |
| | 7·10 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·14 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 в неділї і сьвята |
| | 9·20 | „ Підволочиск з Підзамча, Бродів |
| | 7·20 | „ Перемишля від 1/5 до 13/9, Хирова |
| | 9·55 | „ Янова від 17/5 до 13/9 в неділї і сьвята |
| | 10·42 | „ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина |
| | 10·55 | „ Кракова, Відня, Івонича |
| | 11·— | „ Підволочиск, Бродів з гол. двірця |
| | 11·24 | „ „ з Підз., Грималова, Залїщик |

### До Львова

| посп. | особ. | |
|---|---|---|
| приходить | | |
| | | **День** |
| | 6·10 | З Кракова |
| | 6·20 | „ Черновець, Іцкан, Станиславова |
| | 6·50 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 |
| | 7·35 | „ *) Самбора, Хирова |
| | 7·40 | „ Янова на гол. дворець |
| | 7·45 | „ Лавочного, Борислава, Калуша |
| | 7·35 | „ Підволочиск на Підзамче |
| | 7·55 | „ „ „ гол. дворець |
| 8·10 | | „ Станиславова від 1/5 до 30/9 |
| | 8·15 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·55 | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 10·55 | „ Ярослава, Любачева |
| | 11·15 | „ Станиславова, Потутор |
| | 1·25 | „ Янова на гол. дворець |
| 1·30 | | „ Кракова, Відня |
| 1·40 | | „ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик |
| 2·15 | | „ Підволочиск на Підзамче, Гусятина |
| | 4·35 | „ Стрия, Самбора, Борислава |
| 2·30 | | „ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина |
| | 5·06 | „ „ „ Підзамче |
| | 5·30 | „ „ „ гол. дворець |
| | 5·55 | „ Сокаля, Белзця, Любачева |
| | 5·50 | „ Кракова |
| | 5·40 | „ Черновець, Жидачева |
| | 3·14 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 в неділї і сьвята |
| | | **Ніч** |
| | 8·04 | З Брухович від 17/5 до 18/9 в неділї і сьвята |
| | 10·— | „ *) Самбора, Сянока |
| 12·20 | | „ Черновець, Залїщик, Делятина |
| 2·31 | | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 3·09 | „ Тернополя, Грималова на Підзамче |
| | 3·30 | „ Тернополя, Грималова на гол. дворець |
| | 6·20 | „ Іцкан, Підвисокого, Козови |
| | 10·07 | „ Янова від 17/5 до 13/9 в неділї і сьвята |
| | 9·12 | „ Брухович від 17/5 до 13/9 в неділї і сьвята |
| | 8·25 | „ Брухович від 15/5 до 15/9 в будні дні |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева, Сянока |
| | 9·25 | „ Янова від 1/5 до 30/9 |
| | 9·50 | „ Кракова, Відня, Пешту, Сянока |
| | 9·20 | „ Іцкан, Чорткова, Гусятина |
| | 10·02 | „ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз. |
| | 10·40 | „ Лавочного, Калуша, Борислава |
| | 11·50 | „ *) Любіня вел. 15/5—15/9 в неділї і сьвята |

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір.

**ЗАМІТКА.** Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).